

גדל והתפתח והגיע לרגע שבו רצה להיות יוצר עצמאי היה עליו להתמודד גם עם השם "בנאי" כתו איכות במוסיקה הישראלית, כשהדודים ובראשם יוסי וגברי ממשיכים לפעול ולהצליח, והאח מאיר ובני הדודים אהוד ויובל, כל אחד מהם כשרון גדול בפני עצמו, מהווים גורם דומיננטי כל-כך במוסיקה הישראלית של שנות ה-80 וה-90. על הקשיים הרגילים של כל אמן בתחילת דרכו נוסף לאביתר גם הצורך למצוא את מקומו וייחודו בתוך השבט המוסיקלי המדהים הזה. הוא היה חייב להיות שונה, להמציא משהו חדש, לא להיות "כמו". הוא עמד במשימה הזו באופן מושלם.

התגובה הראשונה בהאזנה לאלבום הבכורה של אביתר בנאי בזמן אמת הייתה הפתעה מוחלטת. הלם של ממש. אמנם שיר אחד, "תתחנני אלי", כבר הושמע ברדיו כשנה לפני שיצא האלבום, והיה אפשר להבין שמדובר במשהו שונה ומיוחד... ובכל זאת, ליצירה השלמה נדמה שאיש לא ציפה. כל כך הרבה יופי, כאב, עומק רגשי ואומץ לבטא את הסערה הפנימית ללא שיקולי "איך זה יתקבל".

גם עכשיו, 15 שנה אחרי, ההתפרצות היצירתית באלבום הזה מסעירה ומרגשת, עוצרת נשימה. ואם עכשיו זה כך, לא קשה לדמיין עד כמה ב-1997 היא הייתה חסרת תקדים ומהפכנית בנוף המוסיקה הישראלית החדשה של אותם ימים.

ולא שלא היו ציפיות. אי אפשר שלא לומר משהו על המשפחה המופלאה הזו. "אביתר, אחי הקטן...", שר מאיר בנאי בתקליט השדרים הראשון שהוציא ב-1982. אביתר היה אז בן 9. חמש עשרה שנים לאחר מכן, כשזה הקטן

יליד 1973, באר שבע, בן להורים שלא עסקו באמנות, אח למאיר, אורנה ואפרת. אביתר אהב מוסיקה מגיל צעיר אך לא חשב שזו תהיה דרכו בחיים, אולי מתוך רצון להיות שונה. הוא למד פסנתר במשך שמונה שנים, אך בתיכון התעניין בקולנוע ודרמה וביים סרט ראשון. במהלך שירותו הצבאי ביים סרט נוסף בשם "שש" (בהשתתפות מאיר ואורנה, קרן מור ועוד). הסרט הוקרן בערוץ הראשון בטלוויזיה, אבל לא עורר תשומת לב. לימים סיפר אביתר שיצר את הסרט בעיקר כדי שיוכל להלחין לו פסקול. לאחר שהשתחרר מהצבא עבד בקיבוץ ברמת הגולן. בשנת 1995 הגיע לתל אביב כשבאמתחתו מחזה שכתב, מתוך כוונה שרמי הויברגר יביים אותו. בסופו של דבר המחזה נגנז, אך אביתר החליט להישאר בתל אביב ולהתמקד ביצירה מוסיקלית. הוא הלחין מוסיקה למחזה פרינג' ("לוקה את הזמן") ובעיקר עבד על השירים שחלקם יופיעו באלבום הבכורה שלו. שירים אחדים נכתבו עוד בבית הוריו בעומר ובאנדרטת הנגב הסמוכה, ששימשה כמקום מפלט עבורו, אך רוב השירים נוצרו ונכתבו

בתל אביב, בדירה שכורה ליד רח' שינקין. זו היתה לאביתר תקופה של סערת נפש. הפרידה מהוריו, הניסיון למצוא את עצמו בעיר הגדולה וחיי האהבה שלו... כל אלה מילאו אותו ביצירתיות שהתבטאה בעשרות שירים חדשים שכתב והלחין. שותפו להתלבטויות האמנותיות באותה תקופה היה צח דרורי, חבר צעיר מבאר שבע, שבא מתחום המוסיקה הקלסית והיה רחוק מאד בטעמו מהפופ-רוק הישראלי המקובל. וכך, המפגש בין השניים הבלתי את המיוחדות ביצירה של בנאי. המוסיקה מורכבת, מתוחכמת, ונושאי השירים לא פשוטים. הוא לא אחד ששר רק שירי אהבה, הוא לא מנסה להיות נחמד וכשהוא שר הוא יודע גם לכעוס וגם ללסוף. ועם כל זאת, גם כשהטקסטים קשים, גם כשיש בהם אלימות ופחד, המעטפת המוסיקלית מאד נעימה ומלודית, אף פעם לא מרתיעה. הכל כל כך יפה, והשירה כה מושלמת, עד שלעתים קשה לשים לב לכאב, לתסכול ולפחד שבוערים בפנים. אגרוף לבטן עטוף ברכות מתוקה.

של יאיר לפיד בערוץ הראשון. כל אלה יצרו "באוז" תקשורתי מלא התפעלות מ-"הבנאי החדש"... אביתר החל להופיע בהופעות קטנות ואינטימיות בליווי פסנתר (במקומות כמו "המרתף העליון" של בית לסין) והחל מתערה בסצנה התל אביבית. אך את עיקר זמנו הקדיש, בסיועו של צה דרורי, להתלבטויות והתחבטויות איך נכון להוציא את השירים לאור. זו הייתה דרך לא קלה לשני החברים הצעירים וחסרי הניסיון, והחודשים הרבים בהם התעסקו עם השירים היו בוודאי נמשכים עוד זמן רב לולא מעורבותו של חיים שמש, שבתפקיד "מפיק ויועץ אמנותי" לקח את אביתר תחת חסותו והוליך אותו צעד צעד בדרך לבניית יצירת המופת, האלבום "אביתר בנאי". אביתר כתב מילים והלחין את 13 הקטעים שבאלבום, למעט המילים ל"שמתי לי פודרה" שנלקחו מספר הילדים "אמא אווזה". אל הקלטת השירים הבסיסית, בה הוא שר וליווה עצמו בפסנתר, נוספו ברוב השירים "עיבוד והפקה" ונגנים נוספים. קורין אלאל עיבדה והפיקה את השירים "יש לי סיכוי", "מתי נתנשק"

הראשון שזיהה את הכישרון של אביתר היה סוכן האמנים אריק קנלר, שאיגן לו פרונטציה באולם "צוותא 2". אביתר הופיע לבדו על הבמה, בשירה ופסנתר (ובשיר אחד עם הקלטה של אמו שרה שיר ערש). זה הספיק כדי לשכנע את הנוכחים בכריזמה המדהימה של הבחור בן ה-22, חסר הניסיון הבימתי אך בעל נוכחות ואמירה ברורה וחדה. כל מי שהתמזל מזלו להיות בהופעה הזו זוכר אותה כאירוע מכונן וחד פעמי. במיוחד חיים שמש, מי שהיה אז איש חברת התקליטים "הד ארצי", שהחליט מיד להחתים את אביתר ולהפיק לו אלבום שיתבסס על המינימליזם שהוצג באותה הופעה. עוד בטרם החלו הקלטות האלבום, יצא לרדיו, כמין גשש לפני המחנה, שיר ראשון, "תתחנני אלי", בהפקת טכנאי ההקלטות עמי איילי, שיר קסום ומפתיע בעיבודו המינימליסטי (אביתר בנאי ושלומי פריג'), עם שירה מלאת נשמה בליווי פסנתר בלבד. לשיר נוצר קליפ יפה שביים הצלם רונן ללנה ואביתר גם ביצע אותו בהופעה מצמררת בתכנית האירוח

שבועות ספורים ביותר מ-50,000 עותקים, הפתיעה את כל השותפים למלאכה ובמיוחד את אביתר עצמו שגילה עד מהרה שגם ההתמודדות עם ההצלחה אינה פשוטה עבורו. אמנם לאחר הוצאת האלבום הוא המשיך להופיע בהופעות יחיד ועם הרכב (פיטר רוט בגיטרה, יהושע לימוני בתופים, אלדד גואטה בבס וקלידים), ואף התארח ונטל חלק במופעים מיוחדים (אצל שלמה גרוניך, קורין אלאל ויוני רכטר) והפקות שונות (ביניהן, פרויקט "עבודה עברית" שם חידש את "ברוש" של אריאל זילבר), אך הוא בעיקר התקשה להיות חלק מהמשחק השייוקי. ב-1998, כסגירה לתקופת האלבום הראשון, הוא עזב הכל ויצא למסע ארוך במוזח הרחוק (כולל ביקור במנזר בהרי ההימליה). גם כשחזר ארצה המשיך לשמור על ריחוק מתל אביב, חזר אל המדבר והתגורר במצפה רמון. מאז המשיכה הקריירה של אביתר בנאי בהצלחה רבה כשהוא מוציא 3 אלבומים נוספים וכותב עוד שירים נפלאים רבים.

- יואב קוטנר, דצמבר 2011

ו"תיאטרון רוסי" שבהקלטתם השתתפו ניר גרף בבס, ז'אן פול זימבריס בתופים, אבי סינגולדה ועמי איילי בגיטרות ושלישיית מיתרים בעיבוד צה דרורי. אסף אמדורסקי עיבד, הפיק וניגן ברוב הכלים ב"שמתי לי פודרה" (בו השתתפה בשירה חברתו של אביתר, אפרת בן צור), "הדוב והנחש" ו"מנגינה יקרה". צה דרורי עיבד את קטע הפתיחה האינסטרומנטלי ואת השירים "שמח שבאת" ו"אקדח". קרובים למקור המינימליסטי נותרו עיבודיו של בנאי, בהפקתו של עמי איילי, ל"שן לידי" (בהשתתפות אמו של אביתר, שמחה, בשירה), "אבות ובנים" ו"תתחנני אלי".

במאי 1997 יצא "אביתר בנאי" וכבר מעטיפת הדיסק, צילום מטושטש, ללא שם, היה מובן שמדובר במשהו אחר. התוכן, כמו העטיפה, היה מקורי ולא דומה למקובל בתעשיית המוסיקה בארץ, בטח לא בתחום הפופ. אמנם היו באלבום להיטי רדיו ובמיוחד "תתחנני אלי", "מתי נתנשק" ו"שמתי לי פודרה", אך הצלחת האלבום, שנמכר תוך

אביתר בנאי - הקלטות מוקדמות

- 1 מתי נתנשק
- 2 תכף נתחבא
- 3 שן לידי
- 4 בשנייה אחת
- 5 שמח שבאת
- 6 הדוב והנחש
- 7 כלום לא עצוב
- 8 מנגינה יקרה
- 9 שמתי לי פודרה

גרסאות מוקדמות ו"ראשוניות" שהוקלטו במהלך 1996 ושמשו כבסיס לגרסאות הסופיות של השירים כפי שהופיעו בסופו של דבר באלבום.

השירים "תכף נתחבא" ו-"בשנייה אחת" לא נכללו בסופו של דבר באלבום ורואים כאן אור לראשונה.

צילום: קוקו

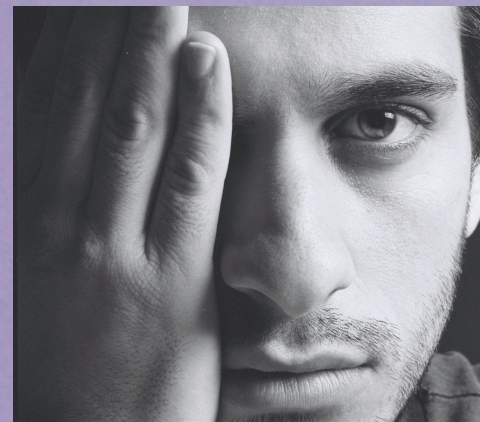
מילים ולחנים, פסנתר ושירה: אביתר בנאי (למעט: "מתי נתנשק" גיטרה אקוסטית ועיבוד: עמי איילי, "שמתי לי פודרה" - מילים מתוך "אמא אווזה" מפיק ויועץ אומנותי: חיים שמש / הקלטה ומיקס: אולפני המון, 1996 / טכנאי הקלטה ומיקס: עמי איילי ע. טכנאי: דני קוזשווילי / מאסטרינג 2011 - גילי בראון - DVD מאסטר.

הפרק: "אביתר כנאי"

מתוך: **האלבומים** של "ערוץ 8"

יוצרי הסדרה: עורך תוכן: יואב קוטנר / עורך משנה: דרור נחום / עורכים: יוני כהן, טל שפי / צלם: דוד זריף / תחקירן ראשי: יונתן אברהמי / מפיקה בפועל: תמי כהן / מפיק: אסף אמיר / במאי: אבידע ליבני / הופק ע"י "נורמה הפקות" עבור "ערוץ 8".

באדיבות: "ערוץ 8", "נגה תקשורת".

Reel-4
Song-2
T1-1

24 TRACK		15 IPS-NAB		30 IPS-AES		METRONOME:	
TITLE: <u>שירי מנשה</u>		START TIME ON TAPE: <u>04:30</u>		SONG LENGTH:			
ARTIST: <u>אביתר כנאי</u>		PRODUCER: <u>דניאל</u>		DATE: <u>29/12/06</u>			
CLIENT:		ENGINEER: <u>דניאל</u>					
1	2	3	4	5	6	7	8
Toms	M.H	off		Dist Bass	Bass	B.D	Sn.
9	10	11	12	13	14	15	16
Toms	Sampler	Vol	Vol	Piano		Elec	Ele.
R	L	III	IV			Atr	Gtr.
		10/12	10/12			I	II
17	18	19	20	21	22	23	24
VOC	B	Rev	Rev	Synth		Amb	T.C
I	W	2	2				
REMARKS:							

הוצאה מחודשת 2012

ניהול הפקה: אוסי שילוח / בית שילוח הפקות:
דפנה סטמרי, שירי מנשה, יעל לוי / אן אם סי
יונייטד: ניהול פרטואר והפקה: עוזי פרויס / יח"צ:
אירית ירון דקר 03-6909800 03-6909800 / irity@hed-arzi.co.il
עיצוב מארז ותוספות: סטודיו חץ / כל הצילומים:
רונן ללנה (מלבד היכן שמצויין) / ייצוג בלעדי:
info@shiloahp.co.il 03-5106061

תודה מיוחדת לחיים שמש, צה דרורי, יואב קוטנר, רונן ללנה,
עמי איילי, דרור נחום, אייל אופנהיים ושחר ורד.

facebook.com/BanaiEviatar